

Cap sur l'école inclusive
en Europe

Bune practice

"EFICIENȚA UTILIZĂRII METODELOR ACTOIV-PARTICIPATIVE ÎN ACTIVITATEA CU COPIII CU DIZABILITATE MINTALĂ MODERATĂ"

Trunchiul de la a Educa

CHERCIU IOANA
C.S.E.I. „Elena Doamna” Focșani Roumanie

www.cseielenadoamna.ro

1 Contexte

În contextul educației speciale, metodele activ-participative constituie o resursă importantă în proiectarea activităților educative deoarece stimulează și dezvoltă învățarea prin cooperare (lucrul în perechi sau în grupe mici de elevi), facilitând astfel comunicarea, socializarea, relaționarea colaborarea și sprijinul reciproc pentru rezolvarea unor probleme sau pentru explorarea unor teme noi. Se favorizează în acest mod cunoașterea reciprocă, precum și integrarea copiilor cu în colectivul clasei. Aceste metode, pe lângă eficiența lor în activitatea didactică dezvoltă o serie de aptitudini și capacități referitoare la spiritul de toleranță, ascultare activă, luarea deciziei, autonomia personală, responsabilitatea și participarea socială, formarea opiniilor și înțelegerea corectă a realității.

Învățarea la copiii cu dizabilitate mintală, ca proces de achiziție de noi cunoștințe și de formare de capacități cognitive este mult mai eficientă dacă se realizează în grupuri mici, dacă este activ-participativă, partenerială și implicantă la maximum posibil. Prin diversitatea de metode și tehnici adaptate programei școlare, care pot fi aplicate în cadrul lecțiilor de formarea abilităților de comunicare, citire-scriere-comunicare, cunoașterea mediului, matematică se contribuie la optimizarea învățării în clasă.

2 Objective.

Prin aplicarea la clasă a metodelor activ-participative am urmărit atingerea unor obiective, dintre

care cele mai evidente sunt:

- creșterea motivației elevilor pentru activitatea de învățare;
- încredere în sine bazată pe acceptarea de sine ;
- competențe sociale sporite;
- atitudine pozitivă față de personalul didactic, disciplinele de studiu și conținutul acestora (prin folosirea acestor metode, conținuturile lecțiilor, de cele mai multe ori, suferă o serie de modificări și adaptări care să favorizeze spiritul de investigație, descoperirea noului și cooperarea între elevii clasei);
- relații mai bune, mai tolerante cu colegii;
- confort psihic sporit, dezvoltarea capacității de adaptare la situații noi, creșterea capacității de efort.

3 Derularea modelului de " Bune practici".

Pentru a asigura dezvoltarea și valorificarea resurselor cognitive, afective și acționale ale elevilor mei, pentru a-i „instrumenta” în vederea adaptării și inserției optime în mediul socio-profesional, am considerat esențială construirea unor strategii didactice bazate pe acțiune, aplicare, cercetare, experimentare. Le-am creat elevilor ocazia de a practica o învățare de calitate, de a realiza achiziții durabile, susceptibile de a fi utilizate și transferate în diverse contexte instructiv-educative și nu numai. Activizarea predării - învățării presupune folosirea unor metode, tehnici și procedee care l-au implicat pe elev în procesul de învățare, urmărind dezvoltarea gândirii, stimularea creativității, dezvoltarea interesului pentru învățare, în sensul formării lui ca participant activ la procesul de educare. Astfel elevul a fost ajutat să înțeleagă lumea în care trăiește și să aplice în diferite situații de viață ceea ce a învățat.

În cadrul activităților la clasă am utilizat următoarele metode activ – participative:

- 1. Știu / Vreau să știu/ Am învățat**
- 2. Ciorchinele**
- 3. Tehnica LOTUS (floarea de nufăr)**
- 4. Metoda TURUL GALERIEI**

4/Evaluarea activității

Folosind metodele activ-participative la clasă am reușit să stimulez interesul pentru cunoaștere al elevilor mei, să facilitez contactul cu realitatea înconjurătoare, să le dezvolt o serie de aptitudini și capacități referitoare la spiritul de toleranță, ascultarea activă, luarea deciziei, autonomia personală, formarea opiniilor și înțelegerea corectă a realității

Avantajele metodelor active au fost acelea că au transformat elevul din obiect în subiect al învățării, fiind coparticipant la propria formare, angajând intens toate forțele psihice de cunoaștere, asigurându-i astfel condiții optime de a se afirma individual și în echipă, dezvoltând gândirea critică, motivația pentru învățare,

permițând evaluarea propriei activități.

5/Limite

⌚

Metodele didactice activ-participative necesită un efort de proiectare și corelare atentă a resurselor în concordanță cu metodele, tehnicile și forma de organizare grupală a elevilor, pentru a menține constant și pentru a mulțumi interesele elevilor pentru activitate. În lipsa acestui interes de participare din partea elevilor pentru a colabora și a lucra împreună, metodele activ-participative nu satisfac condițiile de eficiență și de eficacitate dorite. Ținând cont că scopul interactivității este cel de stimulare a participării la interacțiuni și la găsirea unor soluții prin cooperare, mijloacele de învățământ trebuie să se constituie în factori de sprijinire a lucrului în grup și de stimulare a învățării individuale și colective. Lipsa resurselor materiale adecvate poate conduce la renunțări și la disconfort cu efecte nedorite asupra învățării.

6/Perspective

Metodele active sunt foarte agreate de elevi, relațiile interpersonale sunt consolidate, crește capacitatea de lucru în echipă, crește încrederea în forțele și cunoștințele proprii, crește coerența și spontaneitatea în exprimare. Astfel, elevul devine conștient nu numai de conținutul unui domeniu ci trăiește și emoția de a-l studia, motivându-și alegerile, realizând o învățare temeinică.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit I., *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași, 2006
2. Gheorghe R., *Psihologie școlară pentru învățământul special*, Editura Fundației Humanitas, București, 1999
3. Oprea, C.L. , *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2006
4. Sarivan L.(coordonator), *Predarea interactivă centrată pe elev*, Editura 2000+, București, 2005